

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 14T/17/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5624010242
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Štepita
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2025:5624010242.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudcom JUDr. Ivanom ŠTEPITOM v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX. XX. XXXX v Kežmarku, pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28. 05. 2025 v Ružomberku, takto

rozhodol:

Obžalovaný

A. B., nar. XX. XX. XXXX v C., trvale bytom D. E., XXX XX E., adresa na doručovanie písomností F. XXX/XX, XXX XX E., toho času v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Prešov v inej trestnej veci,

uznáva sa za vinného, že

vystupujúc za spoločnosť PMJ - CJI, s. r. o., so sídlom Veľká Lomnica, Popradská č. 642, IČO: 51688051, po tom ako bol kontaktovaný telefonicky na čísle XXXXXXXXXXX konateľom spoločnosti AUTOCHOM s. r. o., A. G., ktorý ho na základe jeho predchádzajúcich tvrdení považoval za majiteľa tejto spoločnosti, hoci jej konateľom a ani spoločníkom nikdy nebol, sa dňa 06. 03. 2022 na benzínovom čerpadle Slovnaft v Liptovskom Hrádku ústne dohodol s konateľom spoločnosti A. G. na zhotovení pásového dopravníka pre spoločnosť AUTOCHOM s. r. o. za sumu 4 300,- Eur s termínom dodania najneskôr do 21 dní, pričom už v tom čase vedel, že pásový dopravník nezhotoví, nedodá a zhotovenie a zabezpečenie tohto diela, ani inak nezabezpečí, načo mu zadávateľ na základe zálohovej faktúry č. ZAL2203080025 zo dňa 08. 03. 2022 za účelom nákupu materiálu na zhotovenie uvedeného diela poskytol zálohu vo výške 2 580,-Eur ktorú si obvinený vyžiadal a ktorú spoločnosť AUTOCHOM, s. r. o. uhradila dňa 15. 03. 2022 prostredníctvom internet bankingu z bankového účtu IBAN: H. XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX na bankový účet IBAN: H. I. XXX XXXX XXXX XX XX XXXX, ktorého majiteľom je maloletá fyzická osoba J. K. narodená v roku 2009 a ktorý bol uvedený na zálohovej faktúre, pričom A. B. pásový dopravník nezhotovil a nedodal, a ani jeho zhotovenie a dodanie nezabezpečil, hoci zadávateľa po tom ako tento A. B. vyhľadal v sídle spoločnosti PMJ - CJI, s. r. o., opätovne ubezpečoval, že objednaný dopravník dodá do týždňa, čo však neurobil a so zadávateľom prestal komunikovať, čím poškodenej spoločnosti AUTOCHOM, s. r. o., so sídlom Liptovská Kokava č. 243, IČO: 47568666, spôsobil škodu vo výške 2 580,-Eur,

t e d a

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

č í m s p á c h a l

prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona

Za to sa

o d s u d z u j e

Súd podľa § 44 Trestného zákona u p ú š ť a od uloženia súhrnného trestu, nakoľko má za to, že súhrnný a spoločný trest uložený rozsudkom Okresného súdu Poprad č. k. 6T/72/2023-256 zo dňa 31. 03. 2025, právoplatný dňa 31. 03. 2025 vo výmere 2 (dva) roky a 4 (štyri) mesiace nepodmienečne so zaradením do ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel vo výmere 3 (tri) roky a 6 (šesť) mesiacov považuje na ochranu spoločnosti a nápravu páchateľa za dostatočný.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanému ukladá povinnosť zaplatiť poškodenému – AUTOCHOM, s. r. o., so sídlom Liptovská Kokava č. 243, IČO: 47568666 škodu vo výške 2.580,-Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Na A. B. podala Okresná prokuratúra Liptovský Mikuláš obžalobu pre podozrenie zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako bolo uvedené v skutkovej vete obžaloby zo dňa 26. 03. 2024.

Okresný súd Liptovský Mikuláš vydal vo veci dňa 16. 04. 2024 trestný rozkaz, ktorým obžalovaného A. B. uznal vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona a uložil mu súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň súd zrušil výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. 25T/10/2023 zo dňa 05. 02. 2024, právoplatný 21. 02. 2024, ktorým bol A. B. uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného do 06. 08. 2024 a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 4 (štyri) mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Proti trestnému rozkazu obžalovaný prostredníctvom ustanoveného obhajcu podal odpor, ktorý odôvodnil tým, že skutok, ktorý mu bol kladený za vinu nespáchal. Navrhol vypočuť konateľku obchodnej spoločnosti K. K., ktorá v prípravnom konaní síce odmietla vypovedať, ale práve jej výpoveď by mala potvrdiť, že na základe objednávky od spoločnosti AUTOCHOM s. r. o. obchodná spoločnosť PMJ- CJI- s. r. o., Veľká Lomnica zakúpila komponenty na zhotovenie pásového dopravníka pre objednávateľa a defakto mala potvrdiť, že sa dopravník fakticky aj vyrábal. Dodanie diela sa však predĺžilo, nakoľko vlastník nebytových priestorov, kde sa nachádzala dielňa obchodnej spoločnosti im vypovedala nájom z nebytových priestorov a to bola teda objektívna skutočnosť, ktorá tejto obchodnej spoločnosti bránila zhotovenie diela a vylučuje možnosť, že by poškodeného uviedol do omylu a spôsobil jej akúkoľvek škodu.

Obžalovaný pred súdom vyhlásil, že je nevinný. V stanovisku k podanej obžalobe prostredníctvom obhajcu uviedol, že v zmysle princípu ultima ratio by sa súdená vec nemala riešiť prostriedkami trestného práva ale prostriedkami občianskeho práva, nakoľko v danej veci konateľ poškodenej spoločnosti si mal preveriť situácie ohľadne zhotoviteľa, mal možnosť prostriedkami internetu, zo stránok Daňového úradu zistiť, komu patrí účet, na ktorý poškodený poukázal finančné prostriedky. Opätovne zdôraznil, že určité komponenty boli zakúpené, začali sa skladať a tým pádom považoval obžalobu za neoprávnenú.

Obžalovaný vo svojej výpovedi pred súdom uviedol, že on nevystupoval za firmu PMJ-CJI s. r. o. ako konateľ, jeho činnosť spočívala v navrhovaní projektov, zabezpečovaní výroby a montáže. Spoločnosť nemala žiadnych zamestnancov, na výrobe pásového dopravníka sa mal podieľať on a nejaký živnostník zvärač, ktorého si spoločnosť najímala. V konkrétnej veci malo ísť o osobu menom B. K., ktorý bol bratom konateľky tejto spoločnosti. Dôvodom nedodania zákazky bola zmena majiteľa priestorov, ktoré mali v prenájme, ktorý im odpojil elektriku a takisto skutočnosť, že poškodený už nechcel čakať. Firma ako taká sa nevysťahovala z priestorov, naopak, vlastník nehnuteľností ich vysťahoval, veci z výroby vyhádzal na súkromný pozemok obce, zvyšok zariadenia zostal vo dvore v priestoroch objektu. Vyslovil predpoklad, že veci rozobrali cigáni.

Potvrdil, že došlo medzi ním a konateľom poškodenej spoločnosti k dohode, v zmysle ktorej sa zaviazal zhotoviť pásový dopravník, t. j. došlo k uzavretiu zmluvy o dielo s dojednaním podstatných náležitostí v rátahe predmetu a ceny, ako aj k termínu zhotovenia diela; v dôsledku čoho objednal komponenty potrebné na jeho zhotovenie. Nebolo pochyb, že objednávateľ zaplatil 100% z výšky zálohovej faktúry. Prečo mala byť záloha zložená na účet maloletej fyzickej osoby a nie na účet spoločnosti obžalovaný dôvodil, že na účet spoločnosti bola vedená exekúcia. Na okolnosti stretnutia s konateľom poškodenej spoločnosti, prípadné výzvy, elektronickú prípadnú telefonickú komunikáciu si nepamätal, nepoprel osobné stretnutie s poškodeným. Potvrdil, že už v minulosti bol odsúdený za obdobné konanie a to viackrát.

Konateľ poškodenej spoločnosti A. G. uviedol, že s obchodnou spoločnosťou PMJ-CJI s. r. o. jeho firma spolupracovala už v minulosti, to bolo aj dôvodom, pre ktorý ho oslovil v súdnej veci. S obžalovaným sa celkovo stretol už 4x, vo všetkých prípadoch išlo o urgovanie zhotovenia zákazky. Vychádzajúc zo skúseností, z verejne prístupných informácií na internete túto spoločnosť oslovil, nemal dôvod si relevantnosť údajov bližšie overovať. Predmetom zákazky bolo vyhotovenie jednoduchého gumeného dopravníka na vyvezenie štiepky s dohodnutou cenou cca 5.000,-Eur. Pri osobnom stretnutí s obžalovaným, v čase keď už márne uplynula lehota na dodanie predmetu objednávky mu obžalovaný prisľúbil vyriešenie celej záležitosti s tým, že mu ukázal nejaký rozpracovaný dopravník s tým, že tento mal byť určený pre nich. Keďže k jeho dodaniu nedošlo ani v ďalšom období, prostredníctvom svojho právnik došlo k podaniu trestného oznámenia; on nie je právne zdatný a preto celou záležitosťou poveril svojho právneho zástupcu. Obžalovaný veľmi dobre vedel čo bolo predmetom zákazky, nakoľko sa osobne dostavil do sídla ich spoločnosti, kde si urobil nákresy, zameral možné osadenie dopravníka a parametre potrebné na jeho výrobu. Pri ďalšej návšteve už obžalovaného v prenajatých priestoroch nenašiel, spoločnosť bola vysťahovaná, nikto nevedel kam odišli. V tom čase sa tam mala nachádzať aj ďalšia osoba, ktorá mu potvrdila, že aj oni si u obžalovaného objednali zhotovenie výrobkov, k čomu takisto nedošlo. Dokončenie zákazky urgoval aj telefonicky, obžalovaný sa vyhovárať, že mal problém s nejakou vadnou dodávkou tovaru, v dôsledku čoho musel zadať novú objednávku, prisľúbil, že je schopný dopravník dodať aj cez víkend, s čím on súhlasil, no napriek že bol prítomný v sídle svojej spoločnosti, sa obžalovaný nedostavil. Následne už komunikácia s menovaným už nebola možná.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal aj ďalšie dokazovanie, výsledkom ktorého bolo potom vyhlásenie rozsudku na hlavnom pojednávaní dňa 04. 11. 2024, ktorým A. B. uznal vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona a následne podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu, nakoľko mal za to, že trest uložený rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 8T/59/2023 zo dňa 09. 04. 2024, právoplatný dňa 03. 07. 2024 vo výmere 2 (dva) roky a 4 (štyri) mesiace nepodmienečne so zaradením do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia považoval na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný. Zároveň súd obžalovanému uložil aj povinnosť zaplatiť poškodenému spol. AUTOCHOM s. r. o. so sídlom Liptovská Kokava č. 243, IČO: 47568666 škodu vo výške 2.580,-Eur. Pokiaľ sa týka odôvodnenia v podrobnostiach súd odkazuje na predchádzajúci rozsudok.

Obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu podal voči rozsudku odvolanie, kedy Krajský súd uznesením č. k. 3To/9/2025-349 zo dňa 27. 02. 2025 rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec mu vrátil, aby ju v opätovnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd vo svojom zrušujúcom uznesení odvolacie námietky obžalovaného vyhodnotil ako nedôvodné, Krajský súd v podrobnostiach odkázal na viaceré dôkazy, ktoré obžalovaného bez akýchkoľvek vážnejších pochybností usvedčovali zo spáchania žalovaného trestného činu a na ktoré v podrobnostiach poukázal a správne vyhodnotil Okresný súd tak jednotlivo ako aj v ich súhrne a vo vzájomných súvislostiach. S odôvodnením napadnutého rozsudku sa pokiaľ sa týka otázky viny, Krajský súd plne stotožnil s argumentáciou súdu prvého stupňa a nakoľko rozhodnutia súdu prvého stupňa aj odvolacieho súdu tvoria jednotu, Krajský súd považoval za nadbytočné opakovať správnu a vyčerpávajúcu argumentáciu prvostupňového súdu obsiahnutú v odôvodnení rozsudku, pri existencii podrobne a erudovane účinného hodnotenia dôkazov súdom prvého stupňa a na tomto mieste na túto v podrobnostiach Krajský súd odkázal. Aj odvolací súd sa stotožnil s právnymi závermi prvostupňového súdu, kedy na základe vykonaného dokazovania kvalifikoval konanie obžalovaného ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona. Stav a veci zákona zodpovedal aj výrok o náhrade škody, ktorým súd obžalovaného zaviazal nahradiť poškodenému škodu vo výške 2.580,-Eur.

Podľa odvolacieho súdu sa však súd prvého stupňa dopustil chyby v konaní, a to v súvislosti s ukladaním trestu.

Toto pochybenie podľa odvolacieho súdu malo spočívať v tom, že si súd prvého stupňa nepripojil všetky relevantné spisy podľa registra trestov obžalovaného a teda ich ani obsah neoboznámil a pokiaľ oboznámil len rovnopisy rozhodnutí ako listinné dôkazy, došlo k pochybeniu, nakoľko na to, aby mohol byť obžalovanému uložený súhrnný trest nepostačuje iba indícia, že uloženie takéhoto trestu by mohlo prichádzať do úvahy, ale súd musí mať riadne preukázané, že sú reálne splnené zákonné podmienky na uloženie takéhoto trestu. K bezpečnému záveru o splnení zákonných podmienok pre uloženie súhrnného trestu (prípadne upustenie od uloženia súhrnného trestu) však súd môže dospieť len v prípade, ak má k dispozícii kompletný spisový materiál týkajúci sa predmetného predchádzajúceho odsúdenia a na hlavnom pojednávaní v rámci procesu dokazovania oboznámi jeho podstatný obsah tak, aby mohol spoľahlivo konštatovať, či sú alebo nie sú splnené zákonné podmienky pre uloženie takéhoto trestu. Len z obsahu spisového materiálu možno spoľahlivo zistiť, kedy bol vo veci vyhlásený prvý odsudzujúci rozsudok, kedy bol trestný rozkaz doručený obvinenému a podobne. Vzhľadom na toto pochybenie Krajský súd rozsudok prvostupňového súdu zrušil a bolo povinnosťou súdu v rámci ďalšieho konania zabezpečiť spisový materiál a na hlavnom pojednávaní doplniť dokazovanie oboznámením podstatného obsahu vo vzťahu k rozhodnutiu o uložení trestu prípadne k upusteniu od uloženia súhrnného trestu. Odvolací súd súčasne upozornil na viazanosť súdu prvého stupňa právnym názorom odvolacieho súdu a zároveň osobitne Krajský súd dal do pozornosti zákaz reformatio in peus vo vzťahu k postaveniu obžalovaného po vrátení veci.

Okresný súd Liptovský Mikuláš viazaný právnym názorom súdu vyššieho stupňa na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28. 05. 2025 doplnil dokazovanie v naznačenom smere, keď postupom podľa § 269 Trestného poriadku vykonal dokazovanie prečítaním podstatných častí spisov Okresného súdu Martin, sp. zn. 25T/10/2023, najmä trestným rozkazom zo dňa 05. 02. 2024, právoplatným dňa 21. 02. 2024, spisom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 5T/56/2023, osobitne s rozsudkom zo dňa 25. 09. 2024, právoplatným 11. 10. 2024, spisom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 8T/59/2023, najmä rozsudkom zo dňa 09. 04. 2024, právoplatným dňa 03. 07. 2024 ako aj spisom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 6T/72/2023 a osobitne rozsudkom zo dňa 31. 03. 2025, právoplatný dňa 31. 03. 2025.

Hlavné pojednávanie konané dňa 28. 05. 2025 bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, ktorý bol na termín pojednávania riadne a včas predvolaný, pričom tento písomne súhlasil s vykonaním hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti za prítomnosti jeho obhajcu (§ 252 ods. 2, ods. 3 Trestného poriadku).

Pri nezmenenom skutkovom stave, ktorú správnosť vykonania a hodnotenia dôkazov Okresným súdom si osvojil aj odvolací súd v Žiline bolo potrebné kvalifikovať konanie obžalovaného ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na úpravu skutku tak, ako je uvedené vyššie.

Je nepochybné, že došlo k uzavretiu zmluvy, podľa ktorej obžalovaný B., ktorý vystupoval za spoločnosť PMJ-CJI s. r. o., so sídlom Veľká Lomnica, Popradská č. 642 s obchodnou spoločnosťou AUTOCHOM, s. r. o. v zastúpení A. G., k dohode o uzavretí zmluvy o dielo, predmetom ktorej bolo zhotovenie pásového dopravníka za sumu 4.300,-Eur s termínom dodania najneskôr do 21. dní. Podľa obžaloby A. B. v tom čase vedel, že pásový dopravník nezhotoví, nedodá ho a zhotovenie a zabezpečenie tohto diela ani inak nezabezpečí. Napriek tomu vystavil objednávateľovi (poškodenému) zálohovú faktúru č. ZAL2203080025 zo dňa 08. 03. 2022 za účelom nákupu materiálu na zhotovenie uvedeného diela, ktorú sumu poškodená spoločnosť aj dňa 15. 03. 2022 uhradila. Fakturačné údaje poškodenej spoločnosti predložil obžalovaný, pričom vedel, že majiteľom účtu, ktorý je uvedený v obžalobe bola maloletá fyzická osoba narodená v roku 2009.

Obžalovaný hodnoverným spôsobom nevysvetlil prečo zálohovú platbu dal uhradiť na účet, ktorý nepatrí právnickej osobe resp. uviedol, že presmerovanie platby na tento účel bolo vykonané z dôvodu, že na účet, ktorý mala právnická osoba boli vedené exekúcie. Uvedená skutočnosť bola (vedenie exekúcie) verifikovaná aj dokazovaním vykonaným pred súdom.

Podľa názoru súdu zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva povinnosť podnikateľa, ktorý vstupuje do obchodno – právneho vzťahu vopred preskúmať personálne vzťahy, preskúmať hodnovernosť

skutočnosti uvádzaných prípadne v obchodnom registri, resp. preverovať si či už na úradných stránkach, daňového úradu, finančnej správy alebo verejne dostupných stránkach sociálnych sietí, kto je oprávnený konať a vystupovať za právnickú osobu.

Obžalovaný spôsobom, ktorý zvolil a ktorý nebol spochybnený spôsobil, že poškodený nemal a ani nemohol vedieť kto je osobou oprávnenou konať za právnickú osobu, z jeho správania nemožno vyvodit' akékoľvek pochybnosti o oprávnení zastupovať obžalovaného za konanie spoločnosti, v menej ktorej obžalovaný vystupoval (po predchádzajúcej telefonickej objednávke sa obžalovaný dostavil do sídla firmy AUTOCHOM v Liptovskej Kokave, kde vykonal osobnú ohliadku, zameranie, predbežnú kalkuláciu), teda v tom smere, aby u poškodeného nastali pochybnosti, kto za uvedenú spoločnosť (zhotoviteľ) vystupuje a kto v jej mene koná.

Obžalovaný v reakcii na výpoveď poškodeného nespochybnil jeho viaceré návštevy a ani nespochybnil tvrdenia poškodeného o prerušení akejkoľvek komunikácie, čo v konečnom dôsledku aj v zmysle ustálenej súdnej praxe má podstatný vplyv na prípadné vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti.

Možno vyvodit' jednoznačný záver, že spoločnosť PMJ-CJI, s. r. o. je jednoosobovou s. r. o. – čkou, voči ktorej sú vedené exekučné konania. Ide o spoločnosť, ktorá nemá žiadnych zamestnancov, z postavenia obžalovaného vyplýva, že tento nemá žiaden právny vzťah k tejto spoločnosti či už zamestnanecký alebo iný. Napriek tomu sa prezentoval vo vzťahu k tretím osobám ako osoba oprávnená vystupovať za túto spoločnosť. V tomto smere si súd dovoľuje poukázať na ustanovenie § 16 Obchodného zákonníka, ktoré ustanovenie však nemá vplyv na vyvodenie trestnej zodpovednosti proti obžalovanému.

Pri dodržaní základných zásad, ktoré sú upravené či už v Občianskom zákonníku, prípadne v Obchodnom zákonníku, ktorými sú najmä dobré mravy, obchodné zvyklosti ale najmä poctivý obchodný styk, nemožno spravodlivo požadovať od poškodenej spoločnosti, aby si vopred preverovala pre nich relevantné údaje tým skôr, že to bol práve obžalovaný, ktorý utvrdil poškodeného v schopnosti dodržať zmluvný záväzok prípadne prezentovať sa ako osoba oprávnená za právnickú osobu konať. Už v tomto smere možno hovoriť o tom, že obžalovaný svojím konaním uviedol poškodenú spoločnosť v zastúpení konateľom do omylu.

Následné konanie obžalovaného, ktorého štatutárny zástupca poškodeného vyhľadal, ako aj jeho následné konanie spočívajúce v prerušení akéhokoľvek kontaktu nasvedčuje účelovému konaniu obžalovaného, ktorý bez akéhokoľvek právneho vzťahu právnickej osobe úmyselne uviedol zavádzajúce fakturačné údaje pre zloženie zálohovej platby, jeho konanie či už v rámci elektronickej komunikácie alebo pri osobných návštevách poškodeného a následné odmlčanie sa a tým pádom nesplnenie predmetu diela, nevrátenie zloženej zálohy plne nasvedčujú súdu o úmyselnom konaní obžalovaného. Tento názor súdu potvrdzujú aj rozhodnutia iných súdov, z ktorých vyplýva obdobný spôsob konania obžalovaného (modus operandi) ako je tomu v prípade rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 6T/76/2015 zo dňa 16. 08. 2018, ako aj trestný rozkaz Okresného súdu Martin, sp. zn. 25T/10/2023. Obranu obžalovaného súd vyhodnotil ako nedôveryhodnú, účelovú. Dôvodenie, že nesplnenie predmetu zmluvy bolo zapríčinené vypratáním z nebytových priestorov, je potrebné vnímať v širšom kontexte, teda aj v tom smere, či vypratanie nehnuteľnosti nebolo zapríčinené neplatením nájomného, porušovaním nájomnej zmluvy, keď súdu sa javí konanie obžalovaného ako aj právnickej osoby v mene ktorej vystupoval ako nezrozumiteľné, nepochopiteľné, keď sa uspokojil s tým, že veci, ktoré boli vypratane, si neprevzal, prípadne boli rozkradnuté, ale takéto konanie rozhodne vzbudzuje pochybnosti v súvislosti s takto prezentovanou obhajobou.

Súd sa zaoberal aj ustanovením § 10 ods. 2 Trestného zákona, „tzv. materiálnym korektívom“, ako aj princípom ultima ratio. Pri nespochybniteľných dojednaniach uzavretej ústnej zmluvy o dielo, na druhej strane pri existujúcich exekúciách vedených voči zhotoviteľovi, pri prezentácii sa obžalovaného v súvislosti s oprávnením vystupovať v mene tejto spoločnosti, uvedením čísla účtu, ktoré nepatrilo právnickej osobe ale maloletej fyzickej osobe, na ktorý účet, ktorý zadal obžalovaný bola vykonaná úhrada (záloha), pri existujúcich pochybnostiach o „spôsobe ukončenia nájomného vzťahu a vo všeobecnosti aj o ukončení podnikania, viedli naznačené okolnosti k záveru, že v súdnej veci sa nemôže jednať o priestupok (materiálny korektív), ale neprichádza možnosť použitia tzv. princípu ultima ratio. V tomto smere súd nemohol opomenúť rovnaký modus operandi v prípade trestných činov, za ktoré bol A. B. odsúdený v minulosti, pričom posledné odsúdenie je „čerstvé“.

Z hľadiska subjektívnej stránky u obžalovaného ide minimálne o úmysel v zmysle § 15 písm. b) Trestného zákona, obžalovaný porušil záujem spoločnosti na ochrane majetku fyzických a právnických osôb, dodržiavaní podmienok poctivého obchodného styku, dobrých mravov v súvislosti s vykonávaním podnikateľskej činnosti. Je nepochybné, že obžalovaný síce konal v mene právnickej osoby, ale na takéto konanie nebol oprávnený. O zisťnom úmysle (motíve) svedčí skutočnosť, že zálohovú platbu dal poukázať na účet vedený na meno maloletej fyzickej osoby (s vysokou mierou pravdepodobnosti ide o personálne prepojenie medzi konateľkou právnickej osoby, prijímateľom peňažnej platby – jej dcérou a v neposlednom rade partnerským vzťahom obžalovaného a konateľky spoločnosti).

Obžalovaný nemá legálny zdroj príjmu, aktuálne sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody pre obdobnú trestnú činnosť.

Z odpisu registra trestov a z rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 6T/76/2015 zo dňa 16. 05. 2018 vyplynulo, že A. B. bol odsúdený pre pokračujúci zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona k podmienenému trestu odňatia slobody. V tejto veci išlo o opakované konania, ktorých sa mal obžalovaný dopustiť v období rokov 2011 až 2013. Bol odsúdený Okresným súdom Martin v konaní sp. zn. 25T/10/2023, ktorý trestný rozkaz bol zrušený rozsudkom Okresného súdu Poprad, č. k. 8T/59/2023-221 zo dňa 09. 04. 2024, ktorým mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 4 (štyri) mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, k trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 (tri) roky. Výrok o treste uložený trestným rozkazom Okresného súdu Martin bol zrušený. Skutku, pre ktorý bol odsúdený Okresným súdom Poprad sa dopustil v stave ovplyvnenia pod vplyvom návykových a omamných látok.

Zo spisu Okresného súdu Poprad z rozsudku č. k. 5T/56/2023-322 zo dňa 25. 09. 2024, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11. 10. 2024 súd zistil, že A. B. bol uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona účinného do 06. 08. 2024 pre skutok spáchaný v máji 2022, pričom Okresný súd Poprad podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody, pretože súhrnný trest uložený mu skorším rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 8T/59/2023 zo dňa 09. 04. 2024, právoplatného dňom 03. 07. 2024 pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 37 písm. a), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona vo výmere 2 (dvoch) rokov a 4 (štyroch) mesiacov, s jeho výkonom v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia spolu s trestom zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 3 (troch) rokov a ktorým mu bol zároveň zrušený výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Martin, sp. zn. 25T/10/2023 zo dňa 05. 02. 2024, právoplatného dňom 21. 02. 2024, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, nakoľko považoval tento súhrnný trest na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný.

Počas odvolacieho konania pred Krajským súdom v Žiline bol A. B. odsúdený rozsudkom Okresného súdu Poprad, č. k. 6T/72/2023-256 zo dňa 31. 03. 2025, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 31. 03. 2025, pričom bol uznaný vinným z pokračovacieho prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený súhrnný a spoločný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 4 (štyri) mesiace so zaradením do ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia. Bol mu uložený tiež trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel vo výmere 3 (tri) roky a 6 (šesť) mesiacov. Okresný súd Poprad súčasne zrušil u obžalovaného výrok o vine z rozsudku Okresného súdu Poprad, sp. zn. 8T/59/2023 zo dňa 09. 04. 2024, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03. 07. 2024, súčasne zrušil výrok o treste, ktorý mu bol za uvedenú trestnú činnosť uložený podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona a iné a súčasne zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Martin, sp. zn. 25T/10/2023 zo dňa 05. 02. 2024, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21. 02. 2024 a ktorým mu bol uložený trest podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona a iné vo výmere 2 (dva) roky a 4 (štyri) mesiace a súčasne zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad. Zároveň Okresný súd Poprad podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/56/2023 zo dňa 25. 09. 2024, ktorý nadobudol právoplatnosť 11. 10. 2024, ktorým súd podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody, pretože súhrnný trest uložený skorším rozsudkom

Okresného súdu Poprad sp. zn. 8T/59/2023 zo dňa 09. 04. 2024, právoplatný dňa 03. 07. 2024 považoval na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Oproti pôvodnému rozsudku, ktorý bol vyhlásený dňa 04. 11. 2024, vychádzajúc z ustanovení § 31 ods. 2, § 34 ods. 1 a § 33a Trestného zákona, s prihliadnutím na ďalšie odsúdenia A. B. Okresným súdom Poprad dospel súd k záveru, že do úvahy prichádzalo uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody. Nakoľko však súd obžalovaného odsudzoval za trestný čin, ktorý spáchal skôr ako bol súdom prvého stupňa uznaný vinným zo spáchania iného trestného činu, týmto rozhodnutím treba rozumieť rozhodnutia Okresného súdu Kežmarok, Okresného súdu Martin a Okresného súdu Poprad, by mal byť ukladaný trest súhrnný ako aj spoločný (vo vzťahu k rozsudku Okresného Poprad sp. zn. 5T/56/2023), no jeho posledné odsúdenie vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov nepodmienečne spolu s trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 (tri) roky a 6 (šesť) mesiacov má súd za to, že tento trest je spôsobilý zabezpečiť ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a a preto upustil od uloženia súhrnného trestu

Pri viazanosti súdu prvého stupňa právnym názorom odvolacieho súdu, s prihliadnutím na skutočnosť, že voči rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 14T/17/2024-327 podal odvolanie obžalovaný, s prihliadnutím na zákaz reformatio in peus (zákaz zmeny k horšiemu), súd teda opätovne upustil od uloženia súhrnného trestu.

Poškodený si škodu včas a riadne uplatnil, neboli pochybnosti čo do výšky takto uplatneného nároku na náhradu škody, preto súd uložil obžalovanému povinnosť zaplatiť poškodenému spol. AUTOCHOM, s. r.o., so sídlom Liptovská Kokava č. 243, IČO: 47568666 škodu vo výške 2.580,-Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho oznámenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

Odvolanie má odkladný účinok. (§306/2)

Podľa § 362 ods. 1 Trestného poriadku, odsúdený v konaní podľa tohto dielu má právo podať návrh na opätovné prejednanie svojej veci súdom v jeho prítomnosti pre nesplnenie podmienok podľa § 358 ods. 1 do uplynutia šiestich mesiacov odo dňa, keď sa dozvedel o trestnom stíhaní alebo o odsúdení, najneskôr však v príslušnej premlčacej dobe ustanovenej v Trestnom zákone.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V neprospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len v jeho prospech (§308/2)
- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pred nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 305/1). Ak je poškodený právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.